

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

etta nummer utgives i A och B.

MISSIONS- FÖRBUNDET

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS
YTTRE MISSION

UTKOMMER DEN 1 OCH 15 I VARJE MÅNAD

REDAKTÖR: : N:r 3 A Arg. 36
MARTIN WESTLING : 1 Februari 1918

En syn.

Jag såg en ofantlig skara människor. En predikant stod och talade till dem med mycket allvarlig röst. Bakom honom stod ett litet kors. Jag såg också en himmelsk varelse, vars ansikte strålade som ljuset. Han tycktes vänta på något. Predikanten predikade på det allvarligaste sätt, och människor strömmade till för att höra. Men den himmelska gestalten stod fortfarande och väntade. Hans högra hand vilade på ett svärd, som om han varit redo till strid. Men ändå dröjde han. Plötsligt inträdde en stor förändring. Predikanten drog sig tillbaka, så att han kom att stå bakom korset. Korset kom så att stå mellan honom och åhörarna. Och korset växte allt mer på samma gång som predikanten blev allt mindre, ända till dess han blev så liten, att knappast någon gav akt på att han fanns till.

Jag såg tårar i hans ögon. Hans läppar skälvde. Utan att säga ett ord pekade han på korset, som nu var omgivet av en riktig strålgans. Och ljuset från korset sken ut över människoskaran. Långt, långt borta såg jag sedan skara efter skara

komma ut ur mörkret. Men längre nådde ej ljuset. Det var, som om en tung börda lagt sig över mitt hjärta, och jag kände mig manad att bedja: Flera korsets budbärare, ty ljuset kan ej tränga till de platser, där korset icke blir förkunnat. O, du Guds Helige Ande, vill du icke förklara korset för Guds tjänare, så att de kunna försvinna bakom det och överväldigas av dess kraft, så att de intet annat kunna göra än peka på honom, som blev upphöjd på Gulgatas höjd, och ropa: Se Guds Lamm!

Flera korsets budbärare, sådana som äro gömda bakom korset! Må det vara eder bön, I som hållen vakt på Sions murar! Flera korsets budbärare! Och ljusets härskaror skola draga fram till seger och mörkrets furste skall övervinnas.

(Ur »Ljusstrålar».)

Kina 1917. En kort överblick.

Av missionär K. V. Engdahl.

Den politiska situationen.

Även under år 1917 har det varit oroliga tider på det politiska området i det stora riket. Inre strider de politiska partierna emellan samt särskilt allvarliga meningsskiljaktigheter mellan syd- och nordprovinserna hava gjort ställningen mycket kritisk. Doktor Sun Yat-Sen, »republikens fader», bildade en egen regering i södra Kina. Order utsändes då från regeringen i Peking, att Sun Yat-Sen skulle fängslas. Sun tog ej denna sak allvarligare, än att han befallde, det premiärministern i Peking, Ting Chi-Rui, skulle fängslas i stället.

I flera av provinserna har det rått den största villervalla på grund av denna osäkerhet inom regeringskretsar. Ännu har icke den tämligen lätt genomförda revolutionen 1911 givit Kina lugn och ordnade förhållanden. Plundrings- och rövarettåg samt formligt krig mellan de olika partiernas soldater hava terroriserat befolkningen. Svårast hemsökt har den stora och rika provinsen Si-Chuan varit. Provinshuvudstaden Chentu, en av de vackraste städerna i Kina, har blivit delvis nerbränd under striderna mellan provinsens egna och grannprovinsernas soldater. Utom de stupade soldaterna dödades omkring 3,000 civila personer vid detta tillfälle.

I provinsen Hunan har en längre tid inbördeskrig rasat. Första veckan i juli förvånades världen över att få höra, att Kina ännu en gång blivit kejsarrike. Den unge vid revolutionen 1911 avsatte manschukejsaren hade av konspirerande äventyrsmakare blivit upphöjd till kejsare igen, men dessa män lyckades endast att för en vecka hålla honom kvar på

den gamla draktronen. Han regerade som kejsare mellan den 1—8 juli och är nu säkert för alltid ur spelet.

Det var regeringen i Sydkina med Sun Yat-Sen i spetsen, som den 2 aug. förklarade centralmakterna krig. Följderna av detta steg kunna icke ännu förutsägas. Men någon större hänförelse för ett på liknande sätt framkallat krigstillstånd har icke försports.

På grund av de beklagliga politiska förhållandena skulle ledande män från hela landet sammankomma till rådplägning i Peking, och denna viktiga konferens skulle taga sin början den 10 november.

Frågan om statsreligion.

De ivriga försöken att göra konfusianismen till statsreligion synas ha strandat åtminstone för närvarande. När det gällde bevarandet av religionsfrihetens dyrbara privilegium höllo katoliker, protestanter, buddister och muhammedaner ihop. Annars ha de ej mycket gemensamt. En politisk tillfällighet gjorde ock, att denna seger i religionsfrihetens intresse blev större, än vad dess ivrigaste anhängare väntat. Par. 11 antogs vid röstning i parlamentet av 438 mot 118, och i denna gives »frihet att ära Konfusius eller att antaga någon annan religion, som icke är oförenlig med lagen».

Kampen mot opium slutligen vunnen.

Både av moraliska och patriotiska skäl har den bättre klassen av kineser med förbittring åsett opiumrökningens förhärjande verkningar. Redan så tidigt som 1796 förbjöd kejsar Chia-Ching införandet av opium och förbjöd vid dödsstraff opiumrök-

ning. Införseln av opium stegrades dock år för år. Kinesiska regeringen hotade med fientliga åtgärder, om icke de engelska opiumskeppen sändes bort. Då man likväl trotsade, konfiskerades och förstördes 20,291 kistor opium värda 36,000,000 kronor. Detta djärva steg och andra kraftåtgärder ledde ej till önskat resultat. Kina blev invecklat i tvenne »opiumkrig» med England, förlorade dessa, måste betala krigsskadeersättning, avträda landområden, öppna traktathamnar och — vilken skam för det kristna England — medgiva införsel av opium.

Opiumrökningen har sannolikt kostat Kina 420,000,000 kronor om året», uppger en engelsk författare. Den nationalekonomiska uppoffring Kina fått göra under åren 1906—1913 för att befria nationen från opiumlasten, har av en annan författare beräknats till 520,000,000 kronor. Och när den »förlängda» tiden för opiumhandeln den 31 mars 1917 var slut, då måste den kinesiska regeringen inköpa det, som var kvar av indiskt opium. Detta befanns vara omkring 2,000 kistor, vars inköpspris uppgick till den förfärande summan av 49,500,000 kronor. Det gamla priset var 2,310 kronor för varje kista, men vid detta påtvingade inköp av osålt indiskt opium, måste regeringen betala 20,500 kronor för varje sådan kista. Heder likväl åt ett folk, som under 9 års allvarlig kamp gått segrande ur denna strid. Vad kan ej väntas i andra avseenden av en liknande livskraftig nation?

Översvämningar.

Svåra och förödande översvämningar hava inträffat. Stora sträckor av land mellan Hankow och Ichang äro översvämmade. Men allra värst tyckes det vara i nordöstra Kina. Gula floden har åter genombrutit

sina fördämningar och över 3,000 kv.-mil stå under vatten. På somliga ställen står detta 10 fot högt. Vilka rysansvärda olyckor och lidanden kommer ej en dylik hemsökelse att medföra i detta så folkrika hörn av landet.

Evangelisationskampanj.

Den kristna kyrkan i Kina visar många glädjande livstecken på en hel del områden. Ett av dessa var den beslutade evangelisationskampanj, som hölls under hela första veckan av det kinesiska nyåret eller den 28 jan.—4 febr. Meningen med denna kampanj var, att *varje kristen* i Kina skulle under den veckan utföra ett visst arbete för att bringa evangelium till sina oomvända landsmän. Tusentals möten hölls i kapell och kyrkor, i tempel och tehus m. fl. platser, bibeldelar och traktater utdelades och såldes i många hundratusental, och otaliga skaror nåddes genom de personliga vittnesbörden av enskilda kristna. Hela denna kampanj hade blivit väl förberedd genom praktiska anordningar och mycken bön. Resultatet har på många platser visat sig hava blivit ovanligt välsignelsebringande, och många hava redan sökt inträde i de kristna församlingarna.

Kinas första teologie doktor.

Pastor Cheng Ching-Yi i Peking har fått mottaga teologie doktorsutmärkelsen. Doktor Cheng har utmärkt sig på många områden i den kristna kyrkans arbete och är väl känd både i Kina och i utlandet. Han är bland annat den kinesiske sekreteraren i den kinesiska fortsättningskommittén. Alla, som känna honom, lyckönska honom för denna välförtjänta utmärkelse.

Tre hemkallade missionsveteraner.

Inom loppet av 6 månader fingo tre av Kinas äldsta missionärer hembud. De hade tillsammans fått giva 181 år av sina liv åt Kina: teol. doktor W. A. R. Martin 66 år, teol. doktor J. M. W. Farnhamn 57 år och ärkediakonen E. H. Thomson 58 år.

*Några av våra *egna förluster.*

En av våra egna missionärer, fru Ester Gillström, har under året lämnat arbetsfältet härnere och gått hem till Gud. Hon hade ej länge varit i Kina, och ingen av oss trodde, att denna vår unga syster så snart skulle lämna det arbete, hon lärt att älska. Men Herren hade så beslutat.

Dessutom ha tvänne av våra äldsta infödda arbetare slutat sin arbetsdag. Medarbetaren Li Pin-San i Wuchang dog i början av året, och medarbetaren Chen In-Hsuen, tillhörande Ichangstationen, lämnade oss i augusti. Den senare var vår missions äldste medarbetare till tjänsteåren. Dessa två bröder hade tillsammans tjänat missionens herre i vårt säll-

skap nära 50 år. Om dem båda kunna vi i sanning säga: »Du skall saknas, när din plats står tom».

Flera av våra missionärer hava under det gångna året varit allvarligt sjuka men tyckas nu vara på bättringsvägen. Två missionärer hava rest ut och tre kommit hem under året.

Ungdomens missionsstation.

Under årets lopp har S. M. U:s. missionsstation i Kishui blivit uppförd. Detta krävande arbete har övervakats av missionär Kullgren. Kishui är vår 8:de huvudstation. — En del nybyggnader hava blivit utförda på några av våra övriga huvudstationer.

Trots de oroliga tiderna i Kina har arbetet på vårt stora fält fått fortgå oavbrutet. De infödda kristna lära sig allt mera inse vikten av sina egna pliktens uppfyllande rörande Kinas evangelisering. Under sående och bön skall en skörd till sist mogna, vars inbärgande skall bringa ära åt Guds namn och visa evangelii härliga segerkraft bland detta av Gud så rikt utrustade folk.

Det rätta missionssinnet.

I Scrivers »Själaskatt» läses följande: »När själen läser att nitton delar av jordens krets — så vitt man känner denna — äro bebodda av hedningar, sex av muhammedaner och blott fem av kristna, då sväller hjärtat över, tårarna komma i ögonen och själen önskar sig hava en röst, som skulle kunna ljuda genom alla världsdelarna, förkunna den treenige Gud och Jesus Kristus den korsfäste överallt och uppfylla alla med hans

saliggörande kunskap. Och kan själen icke göra mera, så beder den med stor iver och andakt för de vantrogna hedningarna, judarna, turkarna och tartarerna, att Gud måtte förbarma sig över dem. Den tigger och beder enträget, att Herren i sin stora kärlek ville uppväcka lärare och apostlar, utrusta dem med ande, kraft och gåvor och utsända dem till de vantrogna.»

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Priset på vår tidning. | En anonym prenumerant i Stockholm uttalar i brev till oss sin förvåning över att tidningen kostar kr. 1: 80, fastän den saknar »skyddspärmar». Till denne prenumerant och andra, som möjligen tänka lika, vilja vi säga, att om vi bibehållit annonsomslagen, skulle tidningens pris blivit betydligt högre. Före kriget kostade tidningen på posten kr. 1: 50. Höjningen är alltså endast 30 öre, fastän papperspriser och tryckningskostnader tillsammans stigit med c:a 200 %.

»Prenumerant» klagar också, att tidningen ofta kommer skadad och delvis nedsmutsad och att adressen är skriven på första sidan. Allt detta kan redaktionen icke göra någonting åt. Det är postverkets sak. Men skulle tidningen framlämnas i söndrigt skick, torde postverket leverera en ny, om anmärkning göres.

Läsa våra vänner vår missions-tidning? | En broder skriver till oss följande: »Här går det ej så bra för yttre missionens sak, och det är ju ej underligt, då missionsvännerna ej ha ringaste kännedom om våra missionärer och vår mission. Vi äro 30 församlingsmedlemmar, och om jag undantar vår föreståndare, så vet jag säkert, att vår tidning ej har lästs av någon mer än mig. Sista året blev jag utsedd till prenumerantsamlare, vilket glädde mig mycket. Det lyckades också att få 11 prenumeranter. Låt oss hjälpas åt att få tid-

ningen mera spridd. Ingen vän till vår mission bör sakna den.»

Häri instämma vi av hjärtat.

Missionärer- nas resor. | Vi ha f. n. ett ganska stort antal missionärer hemma. Många av dem äro nu ute på missionsresor i vitt skilda delar av vårt land från det sydliga Skåne till det nordliga Norrland. Vi hoppas, att missionsvännerna på varje plats, dit de komma, skola få glädje och välsignelse av deras besök. Vi hoppas också, att den missionskärlek, som redan finnes, skall få ny näring, så att den kommer att brinna allt varmare och varmare. Hjulpa oss missionens Herre, att vi icke slappna, icke mattas i intresset för folkens förande till honom.

Kvartalsmötet. | Som vi redan förut omnämnt, hålles vårt första kvartalsmöte för året i Kopparberg den 9—10 februari. Må Herrens ande vila både över dem, som skola tala och höra, och må mötet lända till mycken uppmuntran och välsignelse för vännerna i Kopparberg. Program för mötet finnes infört på annat ställe i detta nummer.

Tidningen bunden. | För dem, som möjligen skulle önska sig »Missionsförbundet» bundet, vilja vi meddela att det ännu finnes flera årgångar kvar till ett pris av 3 kr. pr årgång.

Våra Jultidningar och böcker.

blevo slutsålda, Hem Hem redan tre veckor före jul och Vinterny dagarna före jul.

Kalendern Ansgarius har sålts i 7,500 ex. Skulle någon ännu önska den, kan den rekvireras från Förlaget. Den kostar kr. 1: 75.

Missionshandboken är slut.

Till alla, som hjälpt oss att sprida dessa tidningar och böcker, säga vi ett uppriktigt och hjärtligt tack.

Erkännansvärt tillmötesgående.

Missionär *Rikard Nyström* har genom vederbörandes stora tillmötesgående fått genomgå en fyra månaders kurs i hudsjukdomar och veneriska sjukdomar vid S:t Görans sjukhus i Stockholm, där han ock under en månad fått göra rön och iakttagelser på polikliniken.

På tandläkareinstitutet har han nu fått börja en kurs i tandfyllnad. Och denna kurs får han alldeles gratis.

Det är glädjande att se det stora tillmötesgående, som läkare och professorer vid flera tillfällen visat våra missionärer, då de önskat kortare eller längre utbildning som sätter dem i stånd att hjälpa lidande och olyckliga människor i de länder, som Gud har kallat dem till.

Barnens offergävor för missionen.

Genom Lilla Svenska Barntidningen har från söndagsskolor till Svenska Missionsförbundet insänts icke mindre än kr. 1,415: 41, till Svenska Alliansmissionen kr. 270: 40, Helgelseförbundet kr. 183: 48, Svenska Missionen i Kina kr. 48: 24, Baptist-samfundets mission i Kina kr. 20: —, Soldatmissionen kr. 10: 16 samt till Ev. Missionen i Ryssland kr. 10: —. Gud välsigne alla de små givarna!

Personliga meddelanden.

Missionärerna *J. Södergren* och *Maria Wikholm* sammanvigdes i Stockholm den 14 dec. och missionärerna *N. G. Annwill* och *Anna Svadling* i Bjursås, Dalarne, den 6 januari.

Vi tillönska de nygifta all Guds välsignelse och en lång gemensam arbetstid i Kongo.

Missionär och fru *Nelton*, som en tid haft tjänstledighet och därunder vistats i Amerika, hade planerat utresa till Kina i början av detta år. Vi ha ännu icke hört, om de kunnat anträda resan. Fru *Nelton* genomgick den 5 november förra året en svårare operation, som mycket nedsatte hennes krafter.

Må Herren skänka hälsa och krafter åter och föra våra vänner lyckligt till Kina.

Sprid "Missionsförbundet"!

*Skänk tidningen åt någon fattig missionsvän,
som ej har råd att köpa den!*

FRÅN VÅR YTTRE MISSION

Byskolorna omkring Mukimbungu.

I varje by hålles i regel skola. En av missionen underhållen lärare undervisar dagligen barn och äldre uti att läsa och skriva samt meddelar dem kristendomsundervisning. På senare tid har arbetet omlagts något, så att en lärare numera har två eller tre byar att uppehålla verksamheten uti. Skolläraren är även evangelist. Han samlar byns innevånare på söndagarna och vissa kvällar i veckan till andaktsstunder. Eleverna i byskolorna erhålla ej underhåll av missionen. En sporre för dem till flit och uthållighet är, att de vinna inträde i stationsskolan, först då de kunna läsa och skriva. Detta har ock den fördelen med sig, att merendels endast de, som äga håg och intresse för läsning, komma in i stationsskolan. Då en byskola skall byggas, hjälpas byns invånare åt både att samla materiel till skolhuset och att bygga det. Det bygges i de flesta fall av gräs, någon gång av tegel.

Mukimbungu verksamhetsfält är indelat i fyra distrikt.

Efter dessa få upplysningar angående byskoleverksamheten vill jag inbjuda läsaren av dessa rader att i tanken följa mig på en s. k. byresa.

Vi bedja vår kära husmor att packa ner mat åt oss i en låda för en vecka. Själva se vi till, att vi få säng, filt, myggnät m. m. med oss.

Färden gäller denna gång Nsweka distrikt.

Så äro vi alla färdiga. Farväl, gamla, kära Mukimbungu! Utför och uppför backar, genom gräsbeväxta slätter, över bäckar, förbi mindre byar bär färden. Där är Kwiluflo den. Färjkarlen står vid sin kanot, och om några minuter äro vi välbehållna över på andra stranden.

Efter sex timmars god marsch ha vi hunnit till Nsweka by. Stora och små komma oss till mötes, hälsande glatt och vänskapsfullt, fritt från konstlade artigheter och presentationer. — Mindele mizidi, kiese beni. (De vita ha kommit, stor glädje.)

Längst bort till vänster i slutet av de långa husraderna ligger skolhuset, ett gräshus med jordgolv. Dit styra vi våra steg. Fastbunden i takutsprånget hänger ringklockan, vilken redan satts i rörelse, kallande till sammankomst. Det skall bli predikan och bönemöte. Längst fram i det av ett stearinljus och en handlykta upplysta rummet taga vi plats på en jordfast bänk vid ett rankigt bord. Unga och gamla tränga sig in genom den låga, trånga dörröppningen. Inom kort är huset fullsatt. De nakna, svettiga kropparna skina i halvdunklet. Klarare lysa ögonen och de vita tandraderna. Sängen uppstämmes i hög tonart: Ingen hinner fram till den eviga ron, som sig ej eldigt framtränger. En äldre neger står upp och leder församlingen i bön. Varmt och innerligt beder han. Predikan följer. Därpå åter sång och bön. Vål var lokalen tyrlig, och publiken bestod av trashankar vad klädsel beträffar, men vi kunde vid mötets slut vittna om att

Gud varit oss nära och skänkt oss rik välsignelse och glädje.

Ute faller månens silversken över Nswekabyns låga gräshyddor, och millioner stjärnor stråla i det höga. O Gud, vad din skapelse är skön! Ack, att alla människor ock vore goda! Då vore det himmelrike redan på jorden.

Vi dröja ännu en stund i samtal med våra kära svarta, vilka slagit sig ner i ring omkring oss. Mycket

påkostande att inlära namnen på alla bokstäverna. En rundlig tid tager det ock. Mera försigkomna elever bilda en andra klass, vilka läsa i bok under uppsikt av den »styvaste» i klassen.

Vi ha ej tid att stanna längre. Därför farväl, vänner i Nsweka. Samtliga skolbarn följa oss till vägs, många av dem tävlande om att få hålla i den vites hand. De äldre i byn stå kvar vinkande, ropande efter oss: Kommen snart igen!

Predikan i en by i närheten av Mukimbugu.

berätta de oss från gamla tider, då vild hedendom rådde i trakten. De tala om för oss helt förtroligt sin glädje och sina sorger.

En låg, trång hydda, vars tak och väggar äro svarta av rök, är vår bostad för natten. Sömn och vilan är dock minst lika skön som i vilket palats som helst.

På morgonen inspekteras skolan. Elevernas antal är 38. Tvenne lektioner hållas. Nybörjarna sitta vända mot väggen och läsa på en där hängande abc-tabell. Det är nog så

Efter en timmes vandring komma vi till Mpelo, Kilolas by. En högväxt man kommer oss till mötes, ödmjukt bugande sig. Det är Kilola, vår äldste evangelist. Gudsfruktan och ödmjukhet präglade hans väsen. Allt ifrån sin ungdom har han trott på Gud. Nu börjar han bli till åren. Nästan ständigt är han ute på missionsresor gående från by till by. Nsweka och Mpelo ha gemensam lärare. Skolhuset i sistnämnda by är byggt av tegel och är stort och rymligt.

Så komma vi till Kiesa, en vacker

by belägen på en hög platå. Befolkningen i denna by har varit svåråtkomlig. De yngre mottaga oss med glädje och besöka mötena och infinna sig dagligen i skolan, men de äldre betrakta oss och verksamheten med kritiska blickar. Evangelisten håller dagligen på att utså livets ädla säd, och vi hoppas, att det skall bära frukt i sinom tid. Ndembolo är en synnerligen vacker, högt liggande by,

varifrån man har den härligaste utsikt vida omkring. Skolverksamheten är här god och ej så få kristna finnas. Detsamma är förhållandet med byn Nzadi invid Kongo-floden. I Kimpete bor den av staten tillsatte hövdingen över distriktet, Chef de médaille (medaljchef). Denne man, fast hedning, är oss och missionen varmt tillgiven.

Åt öster från Mukimbungu ligger Kasi distrikt. Kasi by är belägen ungefär fyra timmars marsch från stationen. Dit göra vi vår nästa resa. Vi skola strax finna, att folklynnnet i

denna trakt är olika mot det, vi förut sett. Folket intager en översittarhållning mot oss såväl som mot främlingar i allmänhet. Det har under gångna tider varit ett krigiskt, grymt och hårdnackat släkte. Icke utan fara för sitt liv besökte våra första missionärer denna trakt. Då jag år 1905 första gången besökte Kasi, hölls där en stor hednisk festtillställning. En gammal gråskäggig hövding med sträng uppsyn sade till mig, att om jag komme till hans by,

skulle jag icke komma levande därifrån. Men Gud gjorde hedningens råd om intet. Evangelium predikades i hans by, och Guds kraft bevisades till frälsning för några.

En uppvaknandets tid kom även för Kasi folk. Många bekände sig vilja följa Jesus. De undervisades och döptes. Stor glädje var rådande, och arbetet såg lovande ut. Ett större skolhus av tegel byggdes i Kasi by, och mera än

ett hundra barn och äldre besökte skolorna. I byarna runt om var det livaktigt. Särskilt må nämnas Nkwanza, varest många mottogo frälsningens budskap, och alltjämt blivit bestående. Från denna by har utgått flera evangelister.

En del byar i Kasi ha intagits av katolikerna. Split och misstro för oss och vårt arbete har utsatts. I en by hade vi kommit överens med hövdingen och folket, att de själva skulle bygga skolhus. Huset var så när färdigt, då katolske prästen kom.

Hur mycket få ni för att ni bygga? frågade han. De svarade: Vi ha kommit överens med våra vita, att vi skola bygga skolhus, och då sända de oss lärare att undervisa oss. Katoliken sade då: Jag skulle kunna ge er 50 franes för huset, om ni vill mottaga lärare av oss. Efter åtskilligt köpsläende var huset sålt, och folket självt hade sålt sig. Många exempel kunde framdragas på huru sådant hindrar arbetets utveckling. En del byar hållas av oss och en

Evangelisten Kilola med familj.

del av katolikerna. I andra ha både de och vi verksamhet. Vi ha skolor i nio byar. »Medaljchefen» gynnar katolicismen.

I Mukimbungu distrikt ha vi verksamhet i alla byarna, 16 till antalet. Vi borde besöka Bedi, Mpambala, Mbiongo, Yeliko m. fl. byar. I alla skulle vi bli hjärtligt välkomnade. Så snart vi närma oss en by, och vi blivit observerade, höjes ett jubelrop av barnen i byn, vilka komma springande mot oss, sjungande: A mundele, a mundele. Då vi gå in i byn, äro vi åtföljda av ett stort sällskap, höpande, sjungande, jublande barn.

Den glädje, man erfar vid ett besök i en kristen by, önskar jag att många skulle få del av! Visst mötes man även av kallsinnighet, egoism och likgiltighet m. m., vilket kan nedslå modet mången gång. Men Guds ord vinner seger. Folket höjes i andligt och lekamligt hänseende, och framgången överväger motgången. Detta skänker glädje. Den infödde läraren har ock samma, ja, i åtskilliga fall andra, större svårigheter att övervinna.

Fyra medaljchefsdistrikt på andra sidan Kongofloden tillhöra numera Mukimbungu. Där finnas ouppbrutna tegar, och fältet är hårt. I tre byar, Kizinga, Yalala och Kinsemi, bedrives framgångsrik verksamhet. Dessa äro ljuspunkter i detta för övrigt mörka distrikt. Medaljchef Mansusu är omedgörlig och fientlig. Först på senare tid ha vi lyckats få upptaga skola i en hans by.

Nzungani hövdingdöme består av 20 byar. I de flesta bedrives skolverksamhet. Dock finnes ännu mycket få kristna där.

I hela Mukimbungu missionsområde äro 52 skolor, i vilka 45 infödda lärare undervisa sammanlagt 1,200 elever.

G. N. Nykvist.

MISSIONEN I KINA

Kuling den 8/11 1917.

Kära missionsvänner!

Då skall du då förstå i ditt hjärta, att Herren, din Gud, fostrar dig, såsom en man fostrar sin son. (Dagens lösen för i dag.)

5 Mos. 8: 5.

Jag har ofta tänkt att genom »Missionsförbundet» sända eder en hälsning men jag har tyckt att när man ej har något från verksamheten att tala om, så är det intet annat som intresserar. Och därför har jag hållit mig tillbaka.

Men jag vet, att våra vänner, och särskilt de vänner, jag personligen lärt känna, intressera sig även för missionärens person och hans enskilda förhållanden. Därför vågar jag mig på att sända några rader nu.

Jo, jag har nu vistats här på Kulingbergen alltsedan i början av maj månad för sjukdoms skull, som I sett av tidningen.

För anden är det verkligen prövande att behöva tagas åsido, i all synnerhet som arbetet är så mycket och arbetarna så få. Och att se nöden, behovet och de vitt öppnade dörarna och icke få göra något, det blir ibland så tungt, att man måste kasta sig ner inför den Allsmäktiges fötter och ropa efter kraft och nåd till att verkligen kunna härda ut! Ingen kan tro, som ej erfarit det, vad det kostar på. O, huru lycklig jag var, då jag i hälsans dagar fick arbeta med att förkunna frälsningens kunskap för skarorna. Om jag ock var aldrig så uttröttad av kanske för mycket arbete, så kände jag mig dock så obeskrivligt lycklig över att få »vara i selen».

Det är nu snart tjugufem år, sedan jag första gången satte min fot på

de gulas jord, och min lott har varit att fara vida omkring i detta stora land, åtminstone den första perioden, och slita åtskilligt ont, och mänskligt sagt, så är det väl en följd av den behandling min kroppshyddå då fick, som nu kommer igen. För min ålders skull så borde jag ännu kunna fylla ett kvartssekel till, och jag skulle icke önska något högre, men tid och liv ligga i Herrens händer.

En sak, som gläder mig obeskrivligt under denna prövning, är, att jag fått lära känna min Frälsare i helt unga år, och att jag trots synd och brist fått bruka mina krafter i Herrens tjänst. I dessa dagar är det många unga män, som fått offra både lemmar, hälsa och liv för sitt jordiska land, och ändå äro de jordiska rikena så vacklande. Huru mycket större då, om man fått offra sin hälsa, ja, sitt liv i kampen för det himmelska, eviga riket, som aldrig skall vackla till evig tid. O, när fullkomningens tider bryta in, när Guds eviga frälsningsråd gått i fullbordan, då skola vi få vara med och glädjas såsom Guds medarbetare över ett fullkomnat verk, som skall bestå i evigheters evighet.

Min hustru och våra små äro nere på stationen. De gingo ner i vanlig tid från Kuling. Visst skulle det ha varit både roligt och kärt att ha de sina här, men då jag var så pass stark, beslöto vi oss för att skiljas en tid för det kära arbetets skull. Min hustru, som är stark och frisk, arbetar bland de stackars okunniga kineskvinnorna, och det är oss en glädje att för deras skull vara skilda.

Omkring den 20 i denna månad ämnar jag resa ner, och hoppas jag Gud vill förbarma sig och låta mig få vara till någon välsignelse ännu i några år.

Den tid som nu är i Kina är en *de stora tillfällenas tid*. O, vilka möjligheter, som stå oss till buds. Ack, att vi hade en evangelistskara, som kunde draga ut i byar och städer

med förkunnelsen. Man borde, tyckes det mig, mobilisera alla till buds stående krafter, och sätta in dem i det *direkta evangeliseringsarbetet*, d. v. s. låta det bero tills vidare med annat indirekt missionsarbete och intaga de områden som *nu, just nu* ligga öppna för oss. När de intagits kunde man ju låta det s. k. indirekta evangeliseringsarbetet få sin beskärda del av tid och krafter. Ty säkert är, att liksom tidens gång är viss, så är det ock visst, att denna »de stora tillfällenas tid» går och kommer aldrig mer tillbaka.

Bedjen, vänner, för arbetet i fortsättningen, och i alla böner kommen ihåg missionärerna, och jag beder, att I måtten särskilt komma ihåg mig i bön att Gud ville göra mig stark och frisk, så att jag må kunna arbeta ännu i några år!

Med varmaste hälsningar till styrelsen och alla våra vänner!

Eder i Herren

Alf. L. Fagerholm.

Utstationsbygge.

Shangpoho den 15/10 1917.

Kära Missionsvänner.

Guds frid.

För omkring 12 år sedan fingo vi börja verksamhet på denna plats. Under de fem å sex första åren fingo vi underhåll till vår infödde medarbetare här från tvenne systrar i Amerika. Sedan kunde de ej fortsätta, varför missionen sedan dess underhållit arbetet här.

För 10 år sedan inköpte församlingen två kineshus, vari vi haft vårt arbete förlagt. Men dessa gamla hus kunde ju icke i längden fylla behovet. Det har därför under många år varit vår önskan att få bygga ett ordentligt kapell och evangelistbostad. Då broder Nelton reste hem, lovade han att försöka samla pengar till ett kapell här, vilket han också gjorde. Till alla, som med större

och mindre summor bidrogo till detta, vill jag härmed sända mitt och våra församlingsmedlemmars allra varmaste tack! Jag är nu här för att utföra detta länge påtänkta och väl behöfliga arbete: att bygga kapell och evangelistbostad.

Den 1 okt. kom jag i sällskap med broder Cederlöf hit. Han var med mig hit för att hjälpa mig att bestämna, var vi skulle förlägga kapellet och de övriga husen. Det är icke lätt att ensam bestämna sådana saker, och av kineserna har man ingen hjälp, ty hur tokigt man än föreslår för dem, så säga de, att det är bra. Detta visste jag på förhand, och därför ville jag ha någon med mig att resonera med om saken. Sedan vi på e. m. kommit hit, mätte vi på nytt upp tomtens och kommo överens om förläggandet av husen. Följande morgon reste broder Cederlöf tillbaka. Gärna hade jag önskat, att han stannat och vi fått hjälpas åt med arbetet, men det var ju icke möjligt. Och jag är tacksam för den hjälp jag fick.

Den 2 okt. började vi att gräva grunden till muren åt gatan. Innan de gamla husruckeln skulle rivas, behövde vi få denna mur byggd för att icke behöva befara att bli bestulna på vad vi hade. Jag hade 6 murare och 6 snickare med från Hwangchow. Då vi börjat, kommo ganska många och erbjödo sig att arbeta, men som det var långt fram på dagen, sade jag dem, att de måtte komma tidigare, om de ville arbeta. De lovade komma följande morgon, och sex kommo också ganska tidigt. Men då de arbetat omkring en timme gingo fyra sin väg, och jag har ej sett dem sedan dess. De andra två ha troget fortsatt, och vi ha nu ej alls svårt att få så många, som vi ha användning för.

Ett gammalt hus intill de, vi förut hade, ha vi länge önskat att kunna köpa för att få litet bättre utrymme och för att komma ned till en liten

gränd, men ägaren, som är katolik, har begärt aldeles för mycket för det. Då han nu såg, att vi började riva vårt gamla hus intill hans, förstod han, att, om vi skulle köpa hans hus, så måste det ske nu annars aldrig. Men själv kunde han ej gå och erbjuda eller underhandla med oss. Allt skall gå genom mellanhänder i Kina. Några män kommo därför, och underhandling började. Vi samrådde om saken och gav ett anbud, litet högre än det vi gav för två år sedan. Om en stund kommo de åter och sade, att »nu är allt klart, nu får pastorn gräva även framför Fanns hus och bygga muren till gränden». »Det var bra», sade jag, »men så dum är jag ändå inte». »Vad», tyckte de. »Innan kontraktet är skrivet och lämnat i mina händer, är det icke klart», sade jag. »Gå och skriv» sade de till skrivaren, och efter en timmes tid kommo de också med en kladd till kontrakt. Då vi så noga som möjligt gått genom den och gjort en del ändringar, renskrevs den, och jag fick kontraktet i mina händer. Jag är mycket glad, att vi fått denna lilla bit till, ty nu blir utrymmet betydligt bättre för oss. I samband med detta borde jag kanske nämna, att det är församlingen, som inköpt även detta sista. Det kostade 310 tias. För tillfället har icke församlingen så mycket i kassan, men Anna Berg och undertecknad har lånat den hälften vardera. Jag tror, att det är förståndigt att hjälpa församlingen i ett dylikt fall. Skulle man vänta, tills den får de erforderliga pengarna i hand, då ginge det ej så lätt. Nu däremot går det lättare. Vi ha gått denna väg förut, och härigenom har församlingen kunnat hjälpa till rätt bra vid inköp av hus på våra utstationer.

Med bygget ha vi ännu ej kommit så långt, men grunden till kapellet är nu lagd och de ha börjat muringen. Jag har händerna fulla av

arbete. Det är svårt att bygga i Kina, det behöver ingen tvivla på. Man behöver framför allt tålmod och vishet. Jag har ännu icke träffat någon, som haft någon erfarenhet på detta område, och som längtat efter dylikt arbete. Men dock måste någon även bygga. Om man hade pengar, så kunde man ju få en kinesisk byggmästare, men det bleve då nära dubbelt så dyrt. Och så måste man under dessa förhållanden se efter huru arbetet utföres. Att det då vore betydligt lättare är klart, ty man sluppe göra beräkningar vid inköp av materialier etc. Nu får man själv inköpa virke, tegel, kalk,

sand etc. och det är icke lätt. Men det går med Guds hjälp. Hittills har Herren hulpt mig.

Under tiden vi bygga, bor jag hos en av våra församlingsmedlemmar. I hans hem ha vi också våra regelbundna möten om söndagarna och på onsdags och fredagskvällarna. Det kännes skönt att få samlas omkring Guds ord.

Om Gud vill, skall jag skriva litet mera, då vi hunnit litet längre med vårt arbete. Bedjen för oss.

Varma hälsningar till Eder alla.

Eder i Herren

G. Tonnér.

Från minnesgudstjänsten i Macheng efter Lektor P. Waldenström.

Fast mer än tio år flytt, sedan vår hemgångne missionsföreståndare besökte Kina, lever hans minne i varm hägkomst bland våra kristna. Därför väckte meddelandet om hans bortgång, vilket lämnades första söndagen efter vår hemkomst från vilotiden på Kuling, mycken förstämning. Då vi efter predikans slut samlades i stationens mottagningsrum, föreslog mer än en, att vi skulle ha en särskild minnesgudstjänst efter vår lektor. Förslaget behandlades på evangelisternas månadsmöte, där det beslöts, att vi på huvudstationen och utstationerna inom Machengdistriktet skulle anordna dylika möten.

Här i Macheng hölls minnesstunden på e. m. söndagen den 14 oktober. Vänliga händer hade klätt kapellet i kinesisk sorgdräkt, varjämte talarestaden och platsen nedanför den voro prydda med palmer och passande blommor. I fonden hade ett större porträtt av den hemgångne sin plats. Där och på långväggarna voro på vitt tyg

skrivna minnesskrifter uppsatta. Det var de kristna inom distriktet, som med dem ville hedra lektorns minne. De ta-

Interiör av kapellet, där minnesfesten hölls.

lade alla om hans betydelsefulla arbete och framstående egenskaper. Se här ett par av dem i svensk dräkt: »Hans hela liv gällde församlingens förkovran. Sjukhus och skolor har han upprättat. Hans stora dygd är känd i tre världsdelar. Hans förträffliga egenskaper stå såsom alla predikanterens föredöme. Trots sina 80 år förkunnade han med all kraft oförtrutet Kristi sanna lära och vilade med sin ande vid korset. Därför skall eftervärlden bevara hans minne.» En annan minnesskrift var av följande innehåll: »Genom sina gärningar reformerade han sitt hemland, spred välsignelse till olika världsdelar och blev församlingens mest framstående person. I himmelen är hans namn skrivet, och all världen talar om hans förtjänster. De kristnas förebild, slöt han sig med trohet och kraft intill korset. Därför skall han prisas av kommande tider (ordagrant: av tusende höstar).»

Vid minnestunden förelästes lektorns brev till de kristna, skrivet vid avresan från Kina 1907 och sedan tryckt. Skolläraren U. uppläste ett av honom författat sorgeskvåde, och jag tecknade lektorns liv och verksamhet. De talrika åhörarna lyssnade med intresse till allt. Skolbarnen och de kristna hade vita band om armarna eller en vit blomma, gjord av papper, fästad vid bröstet. Även på de icke kristna gjorde högtidligheten ett märkt intryck. Därom vittnade den stillhet, som rådde hela tiden.

Liknande minnesstunder, väl besökta av de troende, hava sedan hållits vid våra tre utstationer. Genom dem ha kraftiga impulser givits de kristna till ett uthålligt liv i tro och kärlek. De ha och velat vara som en minneskrans, lagd på den hänsofnas grav av den kinesiska kristna församlingen, vilken var honom så kär.

D. R. Wahlquist.

Resturer.

Kongomissionären C. N. Börissou. Bohus län. Febr. 1 Skoftebyn, 2 Holm, 3 f. m. Flundervalla, 3 e. m. Lilla Edet, 4 Göta, 5 Rommelanda, 6 Älvängen, 7 Guntorp, 8 Kilanda, 9 Ryd, 10 f. m. Ahlafors, 10 e. m. Surte.

Missionsvännerna få själva sätta ut mötena på lämpligaste tid. Dock så att hänsyn toges till tågens ankomst.

Kollekt upptages för Svenska Missionsförbundets kongomission.

Missionär G. N. Nykvist från Kongo. Hälsingland. Febr. 10 Hudiksvall, 11 Hög, 12 Ilsbo, 13 Tuna, 14 Hovsäter, 15 Wia, 16 Norra Dalen, 17 Strömsbruk, 18 Sägtäckten, 19 Stocka, 20 Harmånger, 21 Jättendal, 22 Gnarp, 23 Bergsjö, 24 f. m. Algered, 24 kvällen Strömbäcka, 25 Bjuråker, 26 Norrbo, 27 Forsadalen, 28 Forssa. Mars 1 Högtomt, 2 Delsbo, 3 f. m. Hybo, 3 e. m. Ljusdal, 4 Hennan, 5 Ramsjö.

Kollekter upptagas tacksamt för Missionsförbundets kongomission.

Kinamissionären K. V. Engdahl. Skaraborgs läns distrikt. Febr. 3 Lidköping, 4 d:o, 5 d:o, 6 d:o, 7 Gösslunda, 8 Ullersbro, 9 Kållandsö, 10 f. m. d:o, 10 e. m. Gärdeviken, 11 Sunnersberg, 12 Skalunda, 13 Friel, 14 Karabyberg, 15 Häggesbo, 16 Gillstad, 17 f. m. d:o, 17 e. m.

Melby, 18 Järpås, 19 Vänersnäs, 20 d:o, 21 Grästorp, 22 Vara.

Vid missionsföredragen upptages kollekter för Svenska Missionsförbundets kinamission.

Missionär B. E. Rydén. Norrbottens län. Febr. 10—11 Älvsbyn, 12—14 Piteå, 15—18 Kiruna, 19—20 Malmberget, 21 Gellivare, 23—28 Kalix. Mars: 1—4 Haparanda, 5—6 Luleå, 7—8 Sävast, 9—10 Boden.

Kollekter upptagas för Missionsförb. kinamission.

Missionär G. W. Grahn från Kongo besöker följande platser i Kalmar läns distrikt. (Ljusbilder förevisas, där så kan ske.) Fagerhult den 2 och 3 febr. (bilder), Barlebo den 4, Blomstermåla den 5 och 6 (bilder), Broholm den 7, Milslund den 8, Kalmar den 9 och 10 (bilder), Halltorp den 11 och 12, Söderåkra den 13 och 14, Gökaland den 15 och 16, Torsås den 17 och 18 (bilder), Davidsmåla den 19, Fagereke den 20, Skruvemåla den 21 (bilder), Torsås den 22 (bilder), Trekanten den 23 och 24 f. m., Nybro den 24 e. m. och 25, Timmernabben den 26 och 27 (bilder), Långnäs den 28, Mönsterås den 1, 2 och 3 mars (bilder), Ruda den 4 (bilder), Fliseryd den 5, Oskarshamn den 6 och 7 (bilder).

Kollekter och inträden tillfalla Missionsförbundets mission i Kongo.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

PROGRAM

för

Svenska Missionsförbundets

Kvartalsmöte i Kopparberg

den 9—10 februari 1918.

Lördagen den 9 februari.

Kl. 8 e. m. Välkomstmöte med korta föredrag av mötestalarna.

Söndagen den 10 februari.

Kl. 10,30—11 f. m. Bibelläsning och bön av predikant P. Karlsson.

„ 11—11,45 f. m. Predikan av missionsföreståndare J. P. Norberg.

„ 11,45—12,30 e. m. Missionsföredrag av läkaremissionären dr G. Palmær.

„ 12,30 e. m. Nattvardsgång.

„ 3—3,20 e. m. Inledning och bön av predikant Oscar Johansson.

„ 3,20—4 e. m. Predikan av distriktsföreståndare E. Nilsson.

„ 4—5 e. m. Föredrag av dr G. Palmær. Ämne: Missionsmetoder.

„ 5—6 e. m. Föredrag av missionsföreståndare J. P. Norberg. Ämne: Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet.

„ 8 e. m. Ungdomsmöte med korta föredrag av flera talare.

Kollekter upptagas under mötet för Svenska Missionsförbundet.

BED

FÖR

MISSIONEN!

Nu är rätta tidpunkten inne för upptagande av **missionsstudierna!**

Följande S. M. U:s studieböcker rekommenderas!

Afrikas framtid av Donald Fraser. Övers. från engelskan. (Vid rekvisition av 10 ex. medföljer gratis »Hjälp för ledare«). Pris 2: 25.**Det muhammedanska problemet** av W. H. T. Gairdner. Övers. av fil. mag. Ester Nilsson. (»Hjälp för ledare«, säljes särskilt för 25 öre). Pris 2: 25.**Studier i Filippobrevet** av Ruth Rouse. Bearbetn. från engelskan av S. M. Fredén, 2:a uppl. Pris 50 öre.**Lärjungaskap.** Studier i Jesu Kristi evangelium och exempel, särskilt med avseende på sociala förhållanden, av C. Franklin Angus, M. A. Bemynd. övers. av fil. kand. Axel Andersson. (Vid rekvisition av minst 6 ex. medföljer gratis »Hjälp för ledare«.) Pris 1 kr.**Vår yttre mission.** Studiebok av J. E. Lundahl. Ett värdefullt arbete över Svenska Missionsförbundets yttre missions uppkomst, utveckling och nuvarande ställning. Boken bör studeras av alla, som hava intresse för missionen. Pris inklusive studieprogram 2 kr.

Förslag på böcker till Ungdomsbibliotek. Pris 25 öre.

S. M. U:s bibliotek.

Handbok i samaritvård. Av dr G. Palmær. Pris häft. 1 kr.**Kampen mellan islam och kristendomen.** En konturteckning av Bruno Nyström. Boken bör studeras av var och en, som intresserar sig för den närvarande tidens förnämsta missionsproblem. Pris 75 öre.

Traktat-spridare.

Nya Traktater av P. Waldenström ha utkommit och försäljes i paket om 8 serier (96 st.). Traktaterna äro försedda med följande rubriker:Låt försona dig med Gud.
På denna sidan och den andra.
Jag kände en fader.
Du vet det nog själv.
Sunt förnuft och kristen tro.
Viktiga angelägenheter.
Kom hem.
Fatta mod.

Pris pr paket 1 kr. Församlingar och traktat-spridare erhålla hög rabatt.

Obs! All vinst tillfaller missionen.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Värdefull Litteratur.

Svenska Missionsförbundets Söndagsskolbibliotek.

Serien I (Biografier).

1. Samuel Crowther. Slavgossen som blev biskop. Av J. E. Lundahl.
2. David Livingstone. Upptäcktsresanden och människovännen. Av J. E. Lundahl.
3. William Carey. Skomakaren som blev professor. Av J. E. Lundahl.
4. David Zeisberger. Indianernas apostel. Av J. E. Lundahl.
5. Robert Morrison. Banbrytaren i Kina. Av J. E. Lundahl.
6. James Chalmers. Bland vildarna på Söderhavsoarna. Av J. E. Lundahl.
7. Alexander Mackay. Ugandas hjälte. Av J. E. Lundahl.
8. Greve Zinzendorf och missionen. Av J. E. Lundahl.
9. François Coillards underbara livsgärning. Av J. E. Lundahl.
10. Booker Washington. Negerrasens Moses. Av J. E. Lundahl.

Ovanstående böcker pris 25 öre.

Serien II (Missionsberättelser).

1. Ruths besök i Ost-Turkestan. Av L. E. Högberg. Pris 50 öre.

Ovanstående böcker anbefalles på det varmaste till söndagsskolans ränner.
Söndagsskolor erhålla rabatt.

**För ordets förkunnare och
undervisare i söndagsskolor.**

Biblisk troslära

av P. Waldenström.

Varje bibelläsare, som önskar tränga in i ordets sanningar, bör studera boken.

Pris inb. 3: 50.

Missionslitteratur.

På obanade stigar.

Tjugufem år i Ost-Turkestan.

Illustrerade skildringar från

Svenska Missionsförbundets mission i Ost-Turkestan.

555 sidor. Över 300 illustrationer.

Pris 6 kronor.

»På obanade stigar» är en utomordentligt underhållande bok och torde rent litterärt sett stå högst av de hittills publicerade arbetena. Många av skildringarna fylla i detta hänseende mycket högt ställda anspråk. Särskilt vilja vi som en förtjänst framhålla, att den ger en utmärkt och tillförlitlig bild av muhammedanismen, sådan den praktiskt gestaltar sig i våra dagar. Både härigenom och genom de välgjorda teckningarna av land och folk blir boken ett förträffligt kulturhistoriskt dokument, som säkerligen kommer att ha bestående värde. Illustrationsmaterialet är ypperligt och hör till det bästa vi över huvud ha sett inom den hithörande litteraturen. För högläsning inom missionskretsar lämpar sig boken utmärkt, och man må önska, att den ock skall få en plats i folkbiblioteken.

Reg.-pastor Lindeberg i Lunds Missionstidning.

25 år i Kina. H. M. i Norrlandsbladet skriver om denna bok. — Här är boken, som missionsvännen förärrar sin släkting, kamrat eller vän. *Tro mina ord!* Skaffa dig boken, och du blir säkerligen liksom jag glad att få äga den som en förnäm skatt. Pris i eleg. klotb. 5 kr.

Nils Westlind, en banbrytare för Kongo-missionen. Av J. E. Lundahl. Pris häft. 2 kr., inb. 2: 50.

Skuggor och dagar. Av L. E. Högberg. Obs.! Innehåller intressanta bilder från missionsarbetet i Ryssland. Pris i eleg. kartb. 4 kr.

Illustrerad Missionshistoria. Av dr E. J. Ekman. — Ett verkligt standardverk, som ej bör saknas i något hem. Två delar, pris 4 kr.

Våra vänner uppmanas att köpa och sprida vår litteratur.

OBS.! All vinst tillfaller missionen.

Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm C.